

פרדס נסים

ר' חשׁוּת תּׁשׁוּׁוּ כח' שׁבַּט תּׁשׁעׁׁב

מתורתו של מו"ר הגאון הצדיק המקובל רבינו נסים פרץ זצוקללה"ה יו"ל ע"י ישיבת המקובלים בית א-ל בני ברק.

בס"ד | שבת שופטים | ז' באלול תשע"ט | גליון 198

נקודה עם מחשבה

משפט צדק | הרב אהרון אבישי

שתי חנויות צמודות היו בשוק המקומי. באחת, יהודי מוכר שמן לפי משקל. ובשניה גוי מוכר תבלינים לפי מדה. ערב אחד ראה הגוי דרך חרכי קיר הקרשים שמפריד ביניהם, כי היהודי סופר את מעותיו שהגיעו לסך 856 זהובים. מיד עלתה בו מחשבה לקחת את הכסף. הוא יצא לרחובה של עיר וצעק 'הצילו, היהודי שדד ממני 856 זהובים' לכו תראו כי יש סכום כזה ברשותו, השוטרים הגיעו ומשראו את הסכום המדויק מיד לקחוהו למאסר.

כל העיר רעשה, והמשפט נקבע למחרת היום. השופט ששנתו לא צלחה יצא לרחובה של עיר ושמע קבוצת נערים יהודים משוחחים על המשפט, מתוכם עלה קולו של נער נבון שאמר 'יקחו קערה עם מים חמים, ובתוכה ישימו את המעות, אם יצופו עיגולי שמן מוכח שהכסף של היהודי שמוכר שמן. ואם לא, הכסף שייך לגוי'. ואכן למחרת ציוה השופט לעשות כך, וראו כולם כי הכסף שומני, והוא שייך ליהודי. לימים נתפרסם שמו של נער זה כ'רבי יהונתן איבשיץ', רבם של ישראל.

בפרשת שופטים התורה מצוה את הדיינים לשפוט משפט צדק. בשל צווי זה ובשל חכמת התורה, נתפרסמו גדולי ישראל לאורך הדורות כמוציאים משפט לאמיתו וצדקו.

שבת שלום ומבורך

מלחמת היצר

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

איזה שינוי בכל הדרך של החיים. לקום מוקדם ולא לישון. לעשות איזה שינוי שיראה לו שהוא נמצא בתוך אלול. יראה לו שהענינים הם לא כרגיל. יש פה משהוא חדש - אלול! אלול זה לא ימים רגילים. הוא מחליט - אין ברירה, אם אני לא יוצא למלחמה, ואני לא אכתוב כתב הגנה, אז יבוא המשפט - וזהו!

אם אתה לא נלחם! אתה לא שם לב!

אומר ה'אור החיים' - אבל יש בעיה. כל זמן שאתה לא נלחם, אתה לא שם לב אם מה שאתה עושה זה אתה עושה, או יצר הרע עושה, אתה "סוס שוטף". דבר רודף דבר, ואתה עושה מה שאתה רגיל לעשות, ומה שאתה לא רגיל אתה לא עושה, ואתה לא יודע באיזה מצב אתה נמצא.

היצר - הוא סוס

אבל כשאתה מחליט לצאת למלחמה, פתאום אתה מתחיל להסתכל מה קורה לך. ואתה מתבונן ורואה "וראית סוס ורכב, עם רב ממך". אתה מסתכל ורואה, היצר - הוא סוס! הכוונה, אם אדם כביכול מתחיל לצייר ולראות את היצר. הוא רואה שהוא מאומן, מתוחבל, חזק ממנו. מאדם הראשון ועד עכשיו, הוא יודע את כל התחבולות. לעומתו, מה אתה יכול לעשות? הוא מאש! מלאך! אני ימעט בכך, אבל אם בחורים, בחורים צעירים, אומרים כבוד הרב, אני לא מצליח, לא יכול, היצר הרע יותר מדי

בסוף פרשת 'שופטים' יש פרשה מיוחדת - פרשת מלחמה. מלחמת מצוה, מלחמת הרשות. ורבנו ה'אור החיים' הקדוש מביא פה הרבה רמזים על כל הפרשה הזו, כל מיני כוונות. אני אתפוס רק נקודה אחת, והיא קשורה לעבודת הקודש של אלול.

"כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אִיבָךָ, וְרָאִיתָ סוּס וְרֶכֶב, עִם רֶב מִמֶּךָ - לֹא תִירָא מֵהֶם, כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ, הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם". אומר ה'אור החיים' הקדוש, פרשה זו תרמוז למלחמת האדם עם יצרו. כמשל החסיד במה שהביא 'חובת הלבבות' שאיש אחד יצא לקראת חיילים שחזרו משדה הקרב עטורי נצחון, ואמר להם מה שעשיתם זו מלחמה קטנה, עכשיו תתכוננו למלחמה גדולה. אמרו לו מה? שבע שנים אנחנו נלחמים ואתה אומר קטנה? אמר להם, לעומת מלחמת היצר - זו מלחמה קטנה. "כי תצא למלחמה", ל' בפתח, זה כאילו כתוב להמלחמה, בה' הידיעה, המלחמה של האדם עם יצרו. אתה ישן, והוא אף פעם לא הולך לישון, הוא ער. הוא מסוך בקרבך.

זהו! עד כאן!

אבל בכל אופן, בפרט באלול, לפעמים אדם מחליט - זהו! עד כאן! אני חייב לצאת למלחמה נגדו, עוד מעט יום הדין! "וצא בחצות הלילות, בעקבי אנשי שמות", אדם חייב בימי אלול לעשות

זמני כניסת ויציאת השבת | למה לזכור

ר"ת	יציאת שבת	כניסת שבת	חפיה	ר"ת	יציאת שבת	כניסת שבת
20:12	19:34	18:31	חפיה	20:10	19:34	18:38
20:11	19:33	18:39	באר שבע	20:12	19:32	18:21

גדול. אתה רואה לפעמים שאדם באמת רוצה והוא לא יכול. למה? - כי היצר הוא סוס!

הבעיה שהוא גם סוס, וגם רוכב...

ואומר ה'אור החיים' הקדוש, והלוואי שזה היה רק זה. הבעיה, שהוא גם הוא רוכב. "סוס רוכב", על מי הסוס הזה רוכב? על הגוף! גם הגוף בעצמו חומד מה שהיצר מוכר לו. אם אדם רואה ממה מורכב הרכב שלו, שזה הגוף שלו - בשר ודם, גוף גנוף מלא אספסוף. כל הגוף הזה זה חומר. מה החומר רוצה? הוא עצוב, יש בו כעס, גאווה, תאוה. והסוס, היצר הרע, רוכב עליו. והוא מנהיג אותו לאיפה שהוא רוצה. ואתה אומר, מה אני יכול לעשות עכשיו? שניים כאלו נגדי?! איך אני יכול להם? אולי עם אחד הייתי יכול להסתדר, אולי עם הגוף לבד הייתי יודע כיצד להתמודד, אבל הגוף עם היצר שרוכב עליו? מריץ אותו לכל מה שהוא רוצה? איך? אני אפילו לא יכול להתחיל את המלחמה נגדו. חשבת שאני יכול להלחם, אז אני מתיאש.

דבר שלישי גדול מהכל

אומר ה'אור החיים', יש עוד דבר שלישי יותר גרוע מהכל, "עם רב - ממך!" הוא אומר, אם לא עשית שום חטאים ושום עוונות, גם אז קשה לנצח את היצר עם הגוף, היצר רוכב על הגוף. אבל חוץ מהיצר הרע שהשם נתן לך, חוץ מהגוף הרגיל של החומר, אש מים רוח עפר, חוץ מזה, יש לך "עם רב - ממך". כוחות של הטומאה גדולים מאוד שנוצרו ממך, מהחטאים שלך, הם מצטרפים ליצר. יש להם כח עוד יותר גדול מהיצר. זה יצר שלך שאתה הוספת, שלא היה לך אותו. זה מה שאומרים בוידי של יום הכפורים - על חטא שחטאנו לפניך ביצר ברע. השם נתן לך יצר כזה קטן, אתה עשית אותו פיל, עשית אותו גָּלִית, איך אתה תנצח אותו? "עם רב - ממך", איך תוכל לכל זה?

חבל שיצאתי למלחמה...

לאור כל זה מה אדם אומר? אוי אוי אוי, חבל שיצאתי למלחמה. יותר טוב להשאיר את המצב כמו שהיה. לא לשים לב, לא לראות, וזהו. יהיה מה שיהיה. אומר ה'אור החיים' הקדוש, התורה באה ואומרת לו, הקדוש ברוך הוא בא ואומר לו, "לא תירא מהם!" באמת, אם אתה בא בכוחך, אתה צודק. אתה כמו חררה, כמו איזה משהוא קטן לעומת כוחות הדינים כאלה. מה אתה יכול לעשות נגדם? שום דבר! הם יזרקו אותך לכל פינה לכל צד. לא תוכל להם. אבל, "לא תירא

מהם!" למה? בגלל שאתה לא בא להלחם איתם לבד, אני איתך, השם אלוקיך עמך! השם הוא כל יכול! אתה רוצה לראות מה השם עשה? תסתכל - "המעלך מארץ מצרים". כונתו לומר כי ביציאת מצרים השם שבר את כל

רבונו של עולם תציל אותנו,
יש פה סוס, ויש פה רכב,
יש פה עם רב, ואנחנו איפה
נבוא? תסייע בידנו. והשם
יתברך יהיה בעזרנו ויסייע
בידנו לעבדו בלב שלם. ויהי
רצון שיכתבנו לחיים טובים
ולשלום.

פסיעות מהישיבה. מי שלא ראה את רבי יעקב מוצפי לא ראה חכם מימיו. אֵי אֵי אֵי, איזה אדם מיוחד היה. היה אדם גדול גם בגוף וגם בנשמה וגם בקול. הוא היה שליח ציבור בשחרית, מנחה, ערבית, כיפור, ראש השנה, תשעה באב, בכל התפילות. הוא היה מתפלל בקולי קולות. הדרשות שלו, כשהיה דורש זה היה משהו מיוחד. איזה סליחות שהוא היה אומר. שם בסליחות, רוב המניין היה אדמו"רים מהעדה החרדית. הוא היה נקרא אב בית דין של העדה החרדית הספרדית. היה קשור לאדמו"ר מסטרופקוב הקודם, זה מה שאני עוד זוכר, ולעוד אדמו"רים. הינו באים להגיד סליחות מילה במילה יחד איתו. זה קצת מזכיר לנו מה שהאר"י עשה. האר"י שהיה אשכנזי לא היה מנהיג להגיד סליחות מר"ח אלול. למרות זאת, אומר מהר"ח"ו, שהיה אומר סליחות מילה במילה עם הציבור. הוא הבין מה ערכם של האלפ"א ביתו"ת האלו של הסליחות, כמה היו חשובים.

אמירת סליחות בשעות לא שעות

אני אומר מה יש? עד שיגיע שבוע לפני ראש השנה, למה שלא תקום ותחזק אותנו גם כן לומר סליחות עם הציבור? אני אומר זה דבר גדול מאוד, אמירת הסליחות היא חשובה. כשאדם קם ואומר את זה בשעות לא שעות, היא מכניעה את הלב של האדם. אני זוכר כשהייתי ילד, היו מעירים אותנו. היו כאילו באים להעיר את אבא, אבל רק היינו שומעים שדופקים בדלת וקוראים סליחות סליחות, מיד היינו קמים הולכים. היו אומרים לנו תישן תישן, שלא תצא עכשיו. אבל בכל זאת כולנו הולכים גם כן להגיד את הסליחות. היית מרגיש את האלול, היית מרגיש את המיוחדות שבזה, וזה נשאר מקטנות.

הסליחות פועלות בלב הכנעה ויראה

כשהייתי בחור, אני זוכר, גם לא הייתי נותן מנוחה, תמיד הייתי מחפש את הסליחות באשמורת הבוקר. אני אומר עד היום, הסליחות פועלות פלא עצום, פועלות בלב האדם הכנעה ויראה. זה נותן לו הרגשה מיוחדת. כל היום הוא מחפש את הקדוש ברוך הוא. כל היום הוא מחפש מה לעשות, מה לתקן, מה ללמוד. לכן הפעולה שאנחנו יכולים לעשות חשובה מאוד. אנחנו כאילו אומרים לקב"ה, רבונו של עולם תציל אותנו, יש פה סוס, ויש פה רכב, ויש פה עם רב, ואנחנו איפה נבוא? תסייע בידנו. והשם יתברך יהיה בעזרנו ויסייע בידנו לעבדו בלב שלם. ויהי רצון שיכתבנו לחיים טובים ולשלום.

כח הקליפה, והוציא גוי מקרב גוי באותות ובמופתים! השם הראה את כוחו שהוא שליט בכל חלקי הבריא, אין "טבע ומנהגו של עולם"! הוא שידד את כל מערכות הטבע. אז לעומת יציאת מצרים, מה שיש לך זה קטן מאוד, זה פסיק קטן. אם כן, תרגע, יש לך את הקב"ה.

"רבונו של עולם אני קם לסליחות, אנא עזור לי"

אז מה אנחנו צריכים לעשות? לפנות אלי. רבונו של עולם, אין לי כוחות. אם לא תעזור לי אני נופל. בבקשה ממך, אני רוצה לעשות רצונך. אני רוצה להתקרב אליך. אני רוצה להצליח בדין. אני רוצה בראש השנה הזו לחדש! כמו שאתה מחדש את השנה, אני רוצה להיות בריה חדשה. תעזור לי. אני רוצה במשך האלול הזה להכניע את הגוף, את היצר. לעשות תשובה שלימה. להסיר את ה"עם רב ממך", ולהיות בן נאמן. אז לזה צריך תפילה, והתפילה זה הסליחות. כלומר, מה מבקשים מאתנו? רק תלחם, תצא למלחמה, 'וצא בחצות הלילות, בעקבי אנשי שמות'. כלומר, שצריך האדם לקום באשמורת הבוקר לומר סליחות.

סליחות אצל חכם יעקב מוצפי

אני הייתי בירושלים, למדתי בישיבת חברון. והייתי אומר סליחות אצל רבי יעקב מוצפי עליו השלום ברח' חגי, זה שתי

צורה של יהודי

ממורנו ורבינו זצ"ל

לבין גוי. 'זקן' היה להם, לכולם היה להם זקנים.

וטוב שאנחנו גדלנו במקום שהם היו הולכים בצניעות, והיה להם זקנים, אז ליהודי היה קל לגדל זקן, וזה היה קל לבנות ללכת בצניעות, וגם הגויים היו לא כמו ארצות 'אדום', שהם היו פרוצים בלבוש, וגם כן היו מגלחים את הזקן, אז הרבה הם יהודים למדו מהם וגילו את זקנם, אבל בארצות המוסלמים לא היה מושג כזה.

'אָנאַ יְהוּדִי עֲדוּלָה שְׁהוּדִי'

לכן אומר הבן איש חי, בדרשה של דרשת 'זכור', דרשה רביעית, הוא מדבר שם על לגדל פאות וזקן, הוא אומר: צריך שאדם יהא לו פאות גסים ועבים שנראים למרחוק, כדי שיגידו עליו - 'אָנאַ יְהוּדִי עֲדוּלָה שְׁהוּדִי' - ככה הוא מביא בערבית, 'אָנאַ יְהוּדִי' - הוא אומר: שגם לגויים יש להם זקן, אבל 'אָנאַ יְהוּדִי עֲדוּלָה שְׁהוּדִי' - אלה הם העדים שלי, שני עדים - "על פי שְׁנֵי עֲדָיִם... יְקוּם דְּבָרִי" (דברים י"ט, טו).

אתה רואה - שהרבני - אתה מה'בן איש חי', אתה בבלי, אתה צריך להתחיל לגדל קצת 'פּוּיִס' - זה חשוב מאד, יש לך 'דיקנא קדישא', אז צריך להתחיל כבר מעכשיו בעודך עולל וצעיר לגדל פאות.

וזה על פי הקבלה, הבן איש חי יש לו פאות, מה זה? הוא כותב את זה...

אנחנו לא מסתכלים מה אצל העיראקים שם אולי לא היו פאות, אבל לבבלים היה פאות. יש הבדל בין הבבלים, בְּבֻלִים זה העיראקים הקדמונים של תלמוד הבבלי, של חכמי בבל. בירושלים למשל לא קוראים להם עיראקים, אלא 'חכמי בבל' 'אוהל רחל' - לחכמי בבל.

על כל פנים - הבן איש חי ככה כותב.

דיקנא קדישא

הרב - רבינו הארי בשער המצוות, בפרשת קדושים,

אחר כך - השבטים הברברים, מרדו במלך, השבטים שבאזורים ההם מרדו במלך, והם הוציאו את המלוכה מהיהודים, גם כן רוששו אותם, לקחו להם את כל הכסף, עשו אותם

קח לך סגור היום!

לרגל תודת הרמנים והמליחות. וימי הדין הקרובים נאיים. אנו יוצאים במבצע פיוחד עבורך - עבור הקרובים ללבנו כל השנה.

סגור מיוחד ליום הדין

ילד

המסוגל למתק את הדין באהבה

המקשר עכשיו קח לך לפחות סגור אחד ברמת מחיר ילד בתלמוד תורה לחודש זה - חודש אלול - הרמנים והמליחות.

אין בכל העולם משהו יותר חזק מזה!!! אפילו לבניית בית המקדש לא מבטלים תלמוד תורה של ילד.

היש לך הוכחה גדולה מזו כמה גדולה וממשיכה שפע תורה זו?

אל תפספס ואל תניד מחר. הרם עכשיו טלפון ורכוש עבורך סגור ליום הדין - ילד שילמד עבורך תורה כל החודש.

יש רק 260 סגורים!

סגור לחודש זה בתרומה של 4*26 סה"כ 104 ש"ח 03-5797491

עניים. זה היה אז תקופת הזוהר, כשהם היו שמה במלכות.

סימונים?

אז היה להם - הסבא שלי סיפר לי - שהגויים לא היו מבינים מה הם מדברים, היה להם שפה שהם היו מדברים ביניהם היהודים, לא בעברית, זה היה שפה פרפרית משהו, לקחו איזה שפה מיוחדת שהיו מדברים בה, והגויים לא היו מבינים, בשביל להבדיל את עצמם מן הגויים. כי בעוונות הרבים - הגויים המוסלמים מגדלים 'זקן' והולכים עם 'כיפה', מה שחסר להם זה רק 'פאות', 'פאות' - אף פעם לא היה אצל גויים, לכן קוראים לזה בארצות תימן "סימונים", מה זה סימונים? זה היה סימונים, זה היה הסימן שהיה להם המבדיל בין יהודי

שפה של יהודים, סימני הפאות, ועניין ה'זקן'

יש בן אדם שידוע, 'אידיש' זה לשון של יהודים, יהודים דברו בזה. גם בספרד היה שפת ה'לדינו', מה זה 'לדינו'? 'לנגואה דְּדִי', 'לנגואה' - זה שפה, 'דְּדִי' - של הקב"ה. קראו לה ככה - 'לה-דינו', או 'לגה-דדי', 'דדי' - זה יהודים, שפה של יהודים.

'אידיש' - זה פירושו לשון של יהודים. כלומר: זה לקוח מ'גרמנית', אבל יש בזה הרבה לשון של 'לשון הקודש'. וגם זה לא אותו ביטוי, שינו את הביטוי בשביל שהגויים לא יבינו.

עכשיו - ב'לדינו' התחברו הרבה ספרים, ה'מעם לועז' היה ב'לדינו', התחברו הרבה ספרים ב'תורכה', ב'סלוניקי', בספרד עצמה, התחברו הרבה ספרים ב'לדינו', הם יצרו את השפה הזו בשביל לא להתחבר עם הגויים, כדי שיהיה להם שפה לבד, שלא יבינו מה הם מדברים.

המלך 'שלמה פרץ'

עכשיו - גם במרוקו היה איזה שפה שהיהודים מדברים ביניהם, בפרט 'לבני פֶּרֶץ', 'בני פרץ' - הם מ'פרץ בן יהודה', והם יצאו מספרד, והם היו עשירים גדולים, ולא רצו ללכת בגולה כשגירשו אותם מספרד, הלכו למלך

מרוקו וקנו ממנו שתי כפרים עם כל האדמות מסביב, בכסף מלא, והקימו מלכות בפני עצמה. והמלך הראשון היה - המלך שלמה, רבי שלמה פרץ, יש לו חיבורים בתורה, והם היו ממלכה בתוך ממלכה, והם היו מתחתנים רק ביניהם, 'פרץ' - 'פרץ', כדי לשמור על היחוס של 'פרץ בן יהודה', ככה כתוב בספר של רבי אליהו פרץ.

זה טוב שהיהודי הזה עלה לארץ, הוא עלה דרך 'ג'רבה' ותפסו אותו, ראו אותו שהוא גאון וצדיק, לא נתנו לו לעזוב את המקום שמה, אמרו לו - תלמד אותנו את התורה, הושיבו אותו שמה, ושם הוא חיבר ספר, והוא כתב את כל התולדות האלה בהקדמה של הספר, אז ככה יש לנו את העדות של מה שקרה.

קדושים), אמר לי מורי שהיה מגדל אותם עד שהיו משתלשלים ומתארכים עד שנכנסים לגבול הזקן, ומשם ואילך היה אומר שאין בהם דין של פאות והיה חותך אותם.

ד' שיטות בגבול הזקן

שאלה מהקהל: איפה זה גבול הזקן?

הרב עונה: אז יש בזה מחלוקת הפוסקים, עיין בספר 'דרכי תשובה' של האדמו"ר ממונקאטש, שאומר ככה: שיטת בעל האדמו"ר הזקן (בעל התניא) שזה נקרא גבול הזקן - כאן - איפה שהקשר, זה נקרא גבול הזקן. כלומר: לכן תראו חסידי חב"ד לא מגדלים יותר מכאן, הם מגדלים עד כאן את הפאות וחותרים.

שיטה אחרת אומרת - שזה נקרא זקן, החיבור הזה, לכן תראו חסידי 'בעלז' מגדלים עד כאן - ומסלסלים את זה.

ויש עוד שיטה - עד שיבולת הזקן, זה נקרא זקן - עד איפה שהזקן גודל, שלא יהיו יותר ארוכים מהזקן. כלומר: שיהיו בגבול הזקן.

ויש כאלה אומרים: אם אנחנו נתחיל לנגוע בהם מי יודע לאיפה יגיעו, לכן לא לנגוע וזהו. מי שמהשמיים דואגים לו אז הפאות לא גודלים הרבה, הם גודלים בדיוק בגבול הזקן. ואם מסלסלים אותם הם נשארים באותו גבול.

על כל פנים - אלו ואלו דברי אלוקים חיים. הנקודה העיקרית זה לקיים דברי האר"י. הבבא סאלי תראה אותו עם זקן. הסבא שלי ממרוקו משהוא ילד הוא זוכר אותו עם זקן. כלומר: אין מזה ראייה אם ראינו שמישהו חותך, אז היה לו איזה היתרים, היה לו איזה עניינים לעשות. אבל שמזה תלמד שלא צריך לעשות - זה לא.

הבבא סאלי עד גיל 40 לא גדל לו בכלל זקן, הוא בכה בדמעות שיהא לו זקן.

טוב, אפילו מספריים זה יותר אסור מ'סם', אם אדם שם 'סם' ומוריד את הזקן זה הכי מותר. 'מספריים' - כעין 'תערך' - גם יש אוסרים. אבל המכונה, אפילו המכונה הכי טובה בעולם, עדיין יש הרבה פוסקים שאוסרים. ואילו ה'סם' שונה. כלומר: זה היה היתר מיוחד שהתירו. ולאט לאט כולם הלכו אחרי ההיתר הזה. וזה רק היתר במקרה הצורך. אבל לכתחילה ללכת בלי זקן, איפה זה כתוב!!! כלומר: צריך להחזיר את העטרה, פעם לא היה יהודי בלי זקן ופאות.

שאלה מהקהל: 'כתוב שהמקובלים הגדולים היו מגלחים את זקנם?'

הרב עונה: חס ושלום! תראה לי כתוב. ואם הוא 'מקובל' אז הוא לא עושה את האר"י...

אותו שואל מהקהל: 'בספריים הקדמונים זה כתוב שהמקובלים הקדמונים היו מגלחים את זקנם?'

הרב עונה לו: תראה לי אחד, אחד שכתב כך... - אבל האר"י זה המקובל, האר"י זה המקובל הכי גדול, אין לנו אחרי האר"י כלום, והאר"י כותב בפירוש.

ומהרח"ו כתב (שער הגלגולים - הקדמה ל"ט, וז"ל: גם הזהירני שלא ליגע בזקן להסיר ממנו שום שער, אפילו דרך עסק. ולכוין ששני פעמים זקן, הם שדי, כנזכר במקומו. וכן הוא בשער המצוות פרשת קדושים): ומורי הזהירני מאד שלא לנגוע בזקן אפילו לא ביד כדי שלא לעקור, כי לפעמים הוא היה משחק עם זקנו, קורה שאדם לומד ויכול לעקור, לעקור זה יותר גרוע מלחתוך, אם אתה עוקר שיערה אחת אתה עוקר צינור של שפע, צינור של קדושה (שער המצוות פרשת קדושים).

ובעניין הפאות (שער המצוות פרשת

כותב: שה'דיקנא קדישא' - על פי הזהרה, זה י"ג מידות של רחמים - {כאן הרב זיע"א הראה על זקנו הקדוש היכן ממוקמים הי"ג מידות בזקן} "אל, רחום, וחנון, ארך, אפים, ורב חסד" (שמות ל"ד ו'), וההתפשטות של הזקן כמו - זה דק, ופה זה כמו שופר, "אמת" - זה התרין תפוחים שאין להם שיער. "נצרך חסד" - זה הזקן העליון - זה נקרא מזל העליון, כל האורך של הזקן עד הטבור זה "נצרך חסד". "לאלפים" - זה השערות באמצע, שרואים שפה יותר עבה ופה יותר דק, למה? כי יש שערות באמצע - זה "לאלפים". "נשא עון" - זה השערות שעל הגרון. "נפשיע" - זה שהם אותו גודל. "וחטאה" - שהפה פנוי משיער. "ונקה" - זה הזקן התחתון - כאן, פה יש פנים, זה 'נוצר' ו'נקה', זה שתי המזלות - מזל שמיני - רצון. 'נוצר' אותיות 'רצון'. פרי עץ חיים, שער הסליחות, פרק ח')

עכשיו - מה עם הפאות, הפאות זה - "ה' ה'!", ואח"כ הזקן - "אל רחום וחנון", הפאות זה שם השם, "וְיָרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיךָ" (דברים כ"ח, י') - זה הפאות, שהם משפיעים את האור על הזקן. (שער הכוונות - דרושי ויעבור דרוש ה': ונמצא כי כל הי"ג תיקוני דיקנ' יונקי' משתי פאתי הראש ולכן הוזכר וכו' עיין שם)

ולכן צריך שאדם יהיה עליו שם השם - 'צלם אלוקים', 'צלם אלוקים'.

לכתחילה ללכת בלי זקן, איפה זה כתוב!!!

צריך להחזיר עטרה ליושנה. לפני מאה שנה לא היה יהודי אחד אפילו בגרמניה שמגלח זקן, או מאה חמישים שנה, אולי אני לא מדייק כל כך בתאריכים. היהודי הראשון שגלח זקן, הוא היה שר אצל המלך הגרמני, והוא ביקש ממנו לגלח, אמר לו: תראה זה לא נעים, אמנם אתה יהודי אבל אתה שר האוצר שלי, אתה לא יכול, אז הוא הלך לרבנים כדי להתיר לו, ואז הם התירו לו לגלח ע"י 'סם', שזה ההיתר הכי

בן אדם מה לך נרדם
הצטרף לאחד מ-4 מנייני סליחות במוסדות.
ואל תשכח לדאוג לך למקום מסודר לתפילות ימים נוראים בהיכל הקודש בית א-ל הגדול
לפרטים והרשמה צלצל עכשיו 03-5779500

